

Juni 2024

ZOGENAAMDE SANCTIES EN WAAROM DE WERELD DIE AAN ZIJN LAARS LAPT

Terwijl Amerikaanse en Europese politici zich onledig houden met anti-Russische massahysterie te zaaien en de staatskassen te plunderen om de machthebbers in Oekraïne van geld en wapentuig te voorzien, wonen en werken er nog steeds tienduizenden westerlingen in de voormalige Sovjet Unie. Er wordt hen geen haar gekrenkt door de plaatselijke bevolking en de autoriteiten. Integendeel: de zogenaamde sancties tegen de Russische Federatie bedreigen evenzeer de westerlingen die er leven en hun broodwinning. Het goede nieuws is dat die sancties van geen kant blijken te werken.

De nog steeds voortdurende lawine van sancties, opgelegd door de Verenigde Staten, de Europese Unie, het Verenigd Koninkrijk, en (in mindere mate) Japan en Zwitserland, was een misvatting vanaf het begin, ontsproten aan de ijdele breinen van politici die vermoeden dat Rusland ergens ten oosten van Berlijn moet liggen en Oekraïne niet op de kaart kunnen vinden. De zwarte lijsten bestaan vandaag de dag uit duizenden ondernemers en ondernemingen niet alleen in Rusland maar ook in andere voormalige Sovjet republieken en zelfs in India en China. Bovendien verschillen die lijsten tussen de samenstellers en niemand kan er nog wijs uit.

Rusland ziet batige saldo's in hoog tempo oplopen

Maar het voornaamste effect is geweest dat Rusland zijn handelswaar elders is gaan verkopen en in razendsnel tempo marktaandeel heeft verworven in Zuid-Azië, Afrika en Latijns-Amerika ten koste van Amerikaanse en Europese exporteurs. Tegelijkertijd keldert Ruslands afname van diensten en goederen uit het westen. Het gevolg is dat terwijl in de VS, het VK en de Europese Unie de tekorten op de betalingsbalans in hoog tempo oplopen, het Russische overschot op de betalingsbalans in de eerste vijf maanden van dit jaar in vergelijking met dezelfde periode van vorig jaar is opgelopen van de tegenwaarde van 21 miljard tot 38.1 miljard US dollar, volgens een recent rapport van Moskou's financiële nieuwsdienst Finmarket.

Over dezelfde periode groeide het overschot op de Russische handelsbalans met 18% tot het indrukwekkende bedrag van \$56 miljard – niet alleen door de verschuiving in afzetmarkten maar ook dankzij het feit dat sancties of geen sancties, de landen van de Europese Unie braaf gas, olieproducten, granen, kunstmest, metalen (en niet te vergeten wodka en kaviaar) uit Rusland blijven kopen – en betalen. Eenvoudig gezegd: het hele zogenaamde sanctieregime is zo lek als een vergiet, hypocriet en zelfvernietigend.

Stemgedrag en demagogie

Intussen blijft de economische groei van de VS onder de twee procent steken (met tekorten op de betalings- en handelsbalans die alle records breken), terwijl Groot-Brittannië en de EU rond het nulpunt slingeren. Daar zit natuurlijk meer achter dan alleen anti-Russische sancties en de bodemloze put die Oekraïne heet.

Het meest interessante en tegelijkertijd zorgwekkende punt is dat het stemgedrag er weinig door verandert. Het woord Rusland (laat staan Oekraïne) komt in de verkiezingsprogramma's nauwelijks voor, en het demagogisch gebal van politieke machthebbers wordt over het

algemeen voor kennisgeving aangenomen. Het gevolg is een politiek-inhoudelijke aardverschuiving.

Tot kort voor de eeuwwisseling was pacifisme zo ongeveer een monopolie van politiek-links in gezelschap van progressief-Christelijk, terwijl anti-Sovjet sentimenten door centrum en rechts werden misbruikt. In het huidige politieke landschap houden de traditionele krachten het kanonnengebulder in stand terwijl nieuw-rechts predikt dat daar een einde aan moet komen. Dat zou het einde van het neonazi bewind in Oekraïne kunnen betekenen, maar zeker niet dat van Rusland.

door Charles van der Leeuw*)